

Arrest

nr. 348 513 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X - X - X - X - X - X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X, X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 november 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.I. (eerste verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en bent op (...) geboren te Vilëz in de prefectuur Tirana. U bent sedert 1992 gehuwd met V.V. (...) (OV (...)) en jullie waren woonachtig in Kamez, een voorstad van Tirana. U hebt drie kinderen. Uw zoon Au. (...) (OV (...)) samen met zijn echtgenote P.A. (...) ((...)) en uw dochter A. (...) (OV (...)) verblijven op heden in België en hebben gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw dochter E. (...) is woonachtig in Italië. U hebt voorts drie broers. Uw broer V.B. (...) (OV (...)) verblijft samen met zijn echtgenote V.S. (...) (OV (...)) en dochter V.Bj. (...) (OV (...)) in België en heeft eveneens gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw broer V. L. (...) is gestorven op 24 januari 2025 doch zijn echtgenote, V.Bl. (...) (OV (...)) verblijft op heden in België en heeft gelijktijdig met u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw oudste broer V. (...), tot slot, is op heden woonachtig in Albanië.

In april 1997 doodde uw broer B. (...) de genaamde D.R. (...) uit zelfverdediging bij een conflict dat ze hadden op café. Uw broer vluchtte na de moord weg en dook onder. In 2001 werd uw broer bij verstek veroordeeld voor de moord op R.D. (...). In 2009 werd hij alsnog gearresteerd waarna hij zijn gevangenisstraf heeft uitgezeten.

Ten gevolge van deze moord in 1997 zijn u en uw familieleden in een bloedwraak verwickeld met de familie D. (...), meer bepaald met onder meer R. (...)’s vader M. (...) en broer Y. (...), waarbij ze niet alleen de mannen viseren en willen doden maar tevens ook de vrouwen kunnen ontvoeren en verkrachten.

In het kader van deze bloedwraak werd er door u en uw broer L. (...) een poging tot verzoening ondernomen via de nationale verzoeningscommissie. Dit gebeurde een eerste maal in 2009 – het jaar dat uw broer B. (...) werd gearresteerd – doch de familie D. (...) stemde niet in.

Uw zoon Au. (...) kwam reeds in 2016 naar België en diende op 5 augustus 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in wegens de bloedwraak waarin hij was terecht gekomen ten gevolge van de moord gepleegd door zijn oom B. (...). Op 20 oktober 2016 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de aangehaalde bloedwraak niet geloofwaardig was. In beroep bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) deze beslissing en oordeelde in haar arrest met nummer 182299 d.d. 15 februari 2017 eveneens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw zoon keerde daarop terug naar Albanië.

In 2019 kwam uw broer B. (...) vrij na het uitzitten van zijn gevangenisstraf. Samen met zijn gezin, jullie broer L. (...) en diens gezin verliet hij Albanië, reisden ze naar België en dienden gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming in op 21 juni 2019. Zelf bleef u destijds in 2019 in Albanië. U had stabiel werk, was voorzichtig, ging niet alleen buiten en voelde zich in die omstandigheden veilig waardoor het u goed leek in Albanië te blijven. Op 23 september 2019 verklaarde het CGVS de verzoeken om internationale bescherming van uw broers kennelijk ongegrond. Het ingestelde beroep tegen deze beslissingen werd door de RvV verworpen in haar arrest met nummer 231018 d.d. 9 januari 2020. Uw broers keerden vervolgens ook terug naar Albanië en bleven nadien binnen waarbij uw echtgenotes zorgen voor een inkomen.

In 2021 hebben u en uw broer L. (...) een tweede verzoeningspoging ondernomen via de nationale verzoeningscommissie doch wederom stemde de familie D. (...) niet in met deze verzoening.

In het kader van de bloedwraak voelde u dat u in de gaten werd gehouden en zag het als een signaal van de tegenpartij. Ook via via lieten ze verstaan dat ze jullie nooit zouden vergeven. U gaf deze bedreigingen vele keren aan bij de politiediensten van Kamez doch zonder dat u geholpen werd. De politie vroeg u om concrete namen van degene die u achtervolgden hetgeen u niet kon meedelen.

Wanneer de echtgenote van L. (...) werd ontslagen, besloot uw broer alsnog te gaan werken als postbode. Een week nadat hij met dit werk was begonnen, werd hij vermoord op 24 januari 2025 omstreeks 7.20 uur op 200 meter van zijn huis. U vernam van de politie dat hij werd gedood door E.L. (...) en u vermoedt dat L. (...) tegen betaling werd vermoord door deze crimineel, die evenwel nog niet werd gearresteerd. Bovendien vernamen jullie via geruchten tijdens de rouwperiode dat de vijandige familie D. (...) jullie één voor één zal doden. Gegeven deze omstandigheden voelden u en uw familieleden zich niet veilig en besloten jullie Albanië te verlaten.

Op 26 februari 2025 hebt u samen met uw echtgenote V. (...), uw dochter Ad. (...), uw zoon Au. (...), uw schoondochter A; (...), uw broer B. (...), uw schoonzus S. (...), uw nichtje Bj. (...) en Bl. (...), de weduwe van uw broer L. (...), Albanië verlaten en zijn jullie naar België afgereisd.

Op 27 februari 2025 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw meegereisde familieleden hebben allen gelijktijdig eerste, dan wel tweede, verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Albanië vreest u gedood te worden wegens de bloedwraak.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken neer: uw originele Albanese identiteitskaart en die van uw echtgenote; uw originele Albanese paspoort en dat van uw echtgenote; een kopie van een familiecertificaat; een kopie van uw geboorteakte en deze van uw echtgenote; een kopie van het paspoort van uw vermoorde broer L. (...); kopieën van enkele nieuwsartikelen omtrent de moord op uw broer L. (...); kopieën van enkele documenten van de nationale verzoeningscommissie; en een USB-gegevensdrager met hierop nogmaals de documenten die u neerlegde alsook een videofragment van uw plaats van tewerkstelling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Albanië vreest gedood te worden in het kader van de bloedwraak waarin u bent verwickeld sinds uw broer B. (...) in 1997 de genaamde R.D. (...) om het leven bracht (Vragenlijst CGVS d.d. 24 april 2025, punt 3.4 & notities van het persoonlijk onderhoud van V. I. (...) d.d. 20 augustus 2025, verder CGVS I. (...) , p. 12). Al uw mannelijke familieleden die gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, zijnde uw broer B. (...) en uw zoon Au. (...) , hebben dezelfde vrees bij terugkeer naar Albanië (Notities van het persoonlijk onderhoud van V.B. (...) d.d. 20 augustus 2025, verder CGVS B. (...) , p. 8 & Notities van het persoonlijk onderhoud van V.Au. (...) d.d. 21 augustus 2025, verder CGVS Au. (...) , p. 7). Ook uw vrouwelijke familieleden, te weten uw echtgenote V. (...) , uw dochter A. (...) (...) , uw twee schoonzussen S. (...) en Bl. (...) , uw schoondochter Ar. (...) en uw nicht Bj. (...) , vrezen mogelijks ontvoerd en/of verkracht te worden omwille van deze bloedwraak (Notities van het persoonlijk onderhoud van V.V. (...) d.d. 20 augustus 2025, verder CGVS V. (...) , p. 4 ; Notities van het persoonlijk onderhoud van V.A. (...) (...) d.d. 20 augustus 2025, verder CGVS A. (...) (...) , p. 8; notities van het persoonlijk onderhoud van V.S. (...) d.d. 20 augustus 2025, verder CGVS S. (...) , p. 7-8; notities van het persoonlijk onderhoud van V.Bl. (...) d.d. 21 augustus 2025, verder CGVS Bl. (...) , p.10 ; notities van het persoonlijk onderhoud van P. Ar. (...) d.d. 21 augustus 2025, verder CGVS Ar. (...) , p. 6-7 & notities van het persoonlijk onderhoud van V.Bj. (...) d.d. 20 augustus 2025, verder CGVS Bj. (...) , p.5-6).

U en uw familieleden zijn er evenwel niet in geslaagd (I) de beweerde bloedwraak aannemelijk te maken, noch zijn jullie er in geslaagd (II) aan te tonen dat jullie bij terugkeer geen of onvoldoende beroep zullen kunnen doen op bescherming van de Albanese autoriteiten bij eventuele problemen.

1. De voorgehouden bloedwraak werd in het verleden reeds tweemaal beoordeeld en ongeloofwaardig bevonden door zowel het CGVS als de RvV (arrest 182299 d.d. 15/02/2017 & arresten 231015 en 231018 d.d. 9/01/2020) en dit respectievelijk in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw zoon Au. (...) d.d. 5 augustus 2016 en in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw broers B. (...) en L. (...) d.d. 21 juni 2019.

2. U en uw familieleden brengen geen argumenten aan die kunnen leiden tot een andere beoordeling. Integendeel, ook in kader van uw huidige verzoek en dat van uw familieleden wordt het bestaan van deze bloedwraak - waarbij de moord op uw broer L.V. (...) d.d. 24 januari 2025 als nieuw element wordt geworpen - niet aangetoond noch aannemelijk gemaakt.

2.1. U noch uw familieleden leggen enig (begin van) overtuigend bewijs voor betreffende het bestaan van de bloedwraak.

- Er wordt geen enkel bewijs voorgelegd betreffende stappen die, gedurende de jaren dat de bloedwraak lopende is, ondernomen zijn naar de politiediensten omdat men deze volgens u weigert mee te geven (CGVS I. (...) , p. 5). Dat men zonder meer zou weigeren ook maar enig bewijs van aangifte mee te geven valt bijzonder moeilijk in te zien te meer daar jullie de moord op L. (...) in deze bloedwraak kaderen, waarbij genoegzaam uit de mediaverslaggeving blijkt dat naar deze moord onderzoek wordt verricht. Bijgevolg kan verwacht worden dat u minstens enig stavingsstuk kan voorleggen betreffende de stappen die jullie genomen hebben naar de politionele en gerechtelijke diensten toe; quod non in casu.

2.2. Uw houding en die van uw familieleden klemt dermate met het bestaan van een bloedwraak.

- Zo dient vooreerst aangestipt dat u en uw broer V. in 2019 in Albanië zijn gebleven, waarbij u tot aan uw vertrek in 2025 bleef werken en u zich daarvoor buitenshuis diende te begeven (CGVS I. (...) , p. 3). Dat u in 2019 een goede, stabiele job had die u niet wilde opgeven en dat u voorzichtig was en u enkel begaf van uw huis naar uw werk en omgekeerd (CGVS I. (...) , p. 6), kan niet overtuigen. Immers bevond u zich in levensgevaar, had u permanent schrik, hield u de wagens die u passeerden in het oog (CGVS I. (...) , p. 6) en besloten uw broers uit lijfsbehoud te vertrekken. Er kan dan ook niet ingezien worden dat u en uw broer V. in 2019, wanneer uw broers L. (...) en B. (...) wegvluchtten, besloten om in Albanië te blijven. Te meer daar uw vrees immers gekoppeld is aan de bloedwraak, kan aangenomen worden dat uw leven evenzeer in gevaar moet zijn geweest. Dat u bijgevolg beslist in Albanië te blijven en u zich op gezette tijdstippen van en naar uw werk te begaf, klemt danig met hetgeen zou verwacht worden van een persoon die daadwerkelijk verwickeld is in een bloedwraak waarvan zelf-isolatie een wezenlijk onderdeel is.

- U toont geenszins aan dat u in uw geval en ondanks de dreiging wel de mogelijkheid had om u buitenshuis te begeven, onder meer om te gaan werken. Dat u voor de overheid werkte en daarbuiten niets anders deed, dat u zich veilig voelde tussen de studenten en de mensen rondom u kende (CGVS I. (...) , p. 4, p. 6), overtuigt niet in het licht van uw bewering gevisieerd te worden in het kader van een bloedwraak waarbij u zelf voorhoudt dat u wist dat u in het oog gehouden werd (CGVS I. (...) , p. 6) en u voorhoudt dat uw broers zich wel in huis opsloten na hun terugkeer naar Albanië (CGVS I. (...) , p. 6).

- Dat L. (...) besliste om aan de slag te gaan als postbode, per definitie een zichtbaar beroep waarvoor hij zich op veel verschillende plekken diende te vertonen, klemt eveneens met het bestaan van een bloedwraak.

- Ook blijkt dat uw andere broer V. op heden zelfs nog steeds in Albanië verblijft, hoewel hij er volgens u mee bezig zou zijn om naar Italië te trekken (CGVS I. (...) , p. 3). Er valt hoegenaamd niet in te zien dat hij op

heden, intussen meer dan een half jaar na de moord op L. (...) , besluit om in Albanië te blijven terwijl de rest van de familie – in casu u, uw gezin, uw broer B. (...) en zijn gezin, en de weduwe van uw broer L. (...) – het land ontvluchtten. Zelf al zou hij de voorkeur hebben om naar Italië af te reizen, dan nog kan in alle redelijkheid verwacht worden dat ook hij zo snel als mogelijk Albanië zou ontvluchten mocht ook zijn leven, net als dat van u, in gevaar zijn ten gevolge van een bloedwraak. Dat uw broer V. op heden alleen maar binnen blijft en zijn leven in gevaar is (CGVS I. (...) , p. 4), is niet meer dan een blote bewering en eens te meer een element waarom er vragen kunnen gesteld worden bij zijn besluit in Albanië te blijven.

- Tot slot kan nog worden toegevoegd dat ook uw kinderen zich buitenshuis begaven respectievelijk om naar school te gaan en te gaan werken (CGVS I. (...) , p. 4-5, CGVS Bj. (...) , p. 6, CGVS Au. (...) , p. 5) en dat jullie vrouwen gingen werken (CGVS I. (...) , p. 4, p. 6; CGVS B. (...) , p. 11; CGVS A. (...) (...) , p. 3; CGVS S. (...) , p. 5, p. 8; CGVS Bl. (...) , p. 8) hetgeen haaks staat op hun vrees voor ontvoering, verkrachting en de dood in het kader van de bloedwraak.

2.3. U en uw familieleden maken de verzoeningspogingen niet aannemelijk.

Niemand van uw familieleden blijkt frappant genoeg enige concrete informatie te kunnen geven over de verzoeningspogingen en iedereen verwijst naar u en uw vermoorde broer L. (...) als de twee personen die hiermee bezig waren (CGVS B. (...) , p. 6-7; CGVS S. (...) , p. 5; CGVS Bj. (...) , p. 7; CGVS Bl. (...) , p. 16, CGVS Au. (...) , p. 7; CGVS V. (...) , p. 4; CGVS A. (...) (...) , p. 6). Doch indien iedereen van de familie geïnterviewd wordt, mag verwacht worden dat iedereen ook een duidelijk, gedetailleerd en op zijn minst coherent zicht kan bieden op de verzoeningspogingen. Het tegendeel blijkt waar. B. (...) weet niet wat er in de voorlegde documenten over de verzoeningscommissie wordt vermeld maar verwijst wel naar een toenadering in januari 2023 n.a.v. de begrafenis van een tante (CGVS B. (...) , p. 7) terwijl deze poging evenwel door niemand anders, inclusief uzelf, wordt vermeld. Voorts heeft B. (...) geen idee welke stappen er in het kader van de verzoeningspogingen zijn genomen (CGVS B. (...) , p. 14). Hij weet niet met wie u en L. (...) zouden hebben gesproken, noch met wie van de tegenpartij er zou gesproken zijn in het kader van de verzoeningspoging (CGVS B. (...) , p. 14), noch of er pogingen werden ondernomen na de moord op L. (...) (CGVS B. (...) , p. 19), nochtans een cruciaal aspect gelet op de ernst van deze gebeurtenis. S. (...) , de echtgenote van B. (...) , stelt dan weer dat er 2 of 3 verzoeningspogingen werden ondernomen (CGVS S. (...) , p. 5). Ze weet verder ook niet wanneer deze pogingen hebben plaatsgevonden (CGVS S. (...) , p. 5), noch of er na de moord op L. (...) nog pogingen werden ondernomen (CGVS S. (...) , p. 6). Bj. (...) , de dochter van B. (...) , denkt dan weer dat er misschien 1 verzoeningspoging is geweest doch wanneer deze plaatsvond wist ze niet (CGVS Bj. (...) , p. 7). Uw zoon Au. (...) spreekt op heden weliswaar wel over twee verzoeningspogingen namelijk in 2009 en 2022 (CGVS Au. (...) , p. 6) doch zijn verklaringen zijn tegenstrijdig met degene die hij in het kader van zijn eerste verzoek aflegde toen hij aangaf dat er in 2009 tot tweemaal toe een bemiddelingscommissie naar de familie D. (...) werd gestuurd (Notities van het persoonlijk onderhoud van V.Au. (...) d.d. 4 oktober 2016, p. 21). Uw dochter A. (...) (...) spreekt ook over twee verzoeningspogingen maar heeft verder evenmin enig idee wanneer deze zouden hebben plaatsgevonden (CGVS A. (...) (...) , p. 6). Uw schoonzus Bl. (...) spreekt initieel dan weer over 3 verzoeningspogingen, 2 in 2009 en 1 in 2022 (CGVS Bl. (...) , p. 15) om zichzelf vervolgens te corrigeren en te stellen dat er 1 poging in 2009 en 1 poging in 2022 was (CGVS Bl. (...) , p. 17). Uw schoondochter Ar. (...) geeft aan dat er sinds haar relatie met uw zoon in 2019, één verzoeningspoging is geweest in 2022. Deze vage en incoherente verklaringen van de verschillende familieleden overtuigen geenszins.

- Zelf geeft u aan verschillende keren verzoeningspogingen te hebben ondernomen hetgeen niet aanvaard werd (CGVS I. (...) , p. 6). Later blijkt uit uw verklaringen dat u tweemaal een verzoeningspoging hebt ondernomen (CGVS I. (...) , p. 8). Een eerste keer in 2014, voor het vertrek naar België, en een tweede keer wanneer ze terugkwamen naar Albanië in 2021 zo stelt u initieel (CGVS I. (...) , p. 8). Vervolgens past u deze data aan naar 2009 en 2022 (CGVS I. (...) , p. 8). Het is frappant dat u dermate afwijkende verklaringen aflegt over de slechts twee verzoeningspogingen die hebben plaatsgevonden die nochtans een kernelement uitmaken van een bloedwraak.

- Bovendien kan uw verklaring waarom u tot 2009 hebt gewacht met een eerste verzoeningspoging niet overtuigen. Naar eigen zeggen wilden jullie het eigenlijk zo laten – hetgeen niet in te zien valt aangezien de tegenpartij steeds zei dat ze “het bloed nooit zouden vergeten” (CGVS I. (...) , p. 9). Dat jullie plotsklaps in 2009 de tijd wel rijp achtten om via officiële weg een verzoeningspoging te ondernemen (CGVS I. (...) , p. 9) is dan ook hoogst frappant en geenszins een overtuigende verklaring waarom jullie 12 jaar zouden hebben afgewacht om een verzoeningspoging te ondernemen.

- Het attest en de begeleidende brief van de nationale verzoeningscommissie ondertekend door G.M. (...) kan geen objectieve waarde worden toebedeeld. De informatie toegevoegd aan het administratief dossier vermeldt dat G.M. (...) en zijn commissie voor nationale verzoening geen wettelijke bevoegdheid hebben om certificaten inzake bloedwraken uit te vaardigen. Meer nog, deze informatie wijst erop dat er valse attestatiebrieven in omloop zijn en dat één van de hiervoor verantwoordelijke organisaties net deze commissie voor nationale verzoening van M. (...) betreft, hetgeen reeds werd benadrukt door het CGVS en de RvV bij de eerste verzoeken van B. (...) en Au. (...) die een gelijkaardig attest van G.M. (...) neerlegden. Bovendien wordt er in het recente attest amper concrete informatie gegeven over de verzoeningspogingen die werden ondernomen, niet in het minst wanneer en met wie van de tegenpartij er onderhandeld werd.

2.4. U noch uw familieleden kunnen concreet duiden op welke manier en door wie de bloedwraak en de daarmee samenhangende bedreigingen werden geuit.

- Zo blijkt dat het u en uw familieleden (nog steeds) niet helemaal duidelijk is wie van de familie D. (...) jullie viseert of viseren (CGVS I. (...) , p. 7, CGVS S. (...) , p. 12, CGVS Bj. (...) , p. 8, CGVS A. (...) (...) , p. 5, CGVS Bl. (...) , p. 17). U spreekt over 2 of 3 broers, en R.D. (...) had zelf ook een zoon, maar namen kan u niet geven (CGVS I. (...) , p. 7), ondanks u naar eigen zeggen zeker en vast de namen hebt gekregen van de verzoeningscommissie, kan u zich deze niet meer herinneren (CGVS I. (...) , p. 8). Na de pauze zijn de namen van de vader en broer van R.D. (...) u opnieuw binnengevallen. Zoals ook reeds werd beargumenteerd in het kader van de beslissing van het eerdere verzoek van uw broers B. (...) en L. (...) , mag gezien het publieke karakter van de wens tot bloedwraak verwacht worden dat u als rechtstreeks betrokken persoon in deze bloedwraak op de hoogte bent van de identiteit van de personen die u in het kader van deze bloedwraak dient te vrezen.

- Voor wat betreft de bedreigingen, die de bloedwraak openbaar maakten, stelt uw broer B. (...) louter vaagweg dat 'onze mensen' en 'onze kennissen' en mensen uit Zallmner 'lang geleden' hebben meegedeeld dat de familie D. (...) wraak wilde nemen (CGVS B. (...) , p. 9) in de periode dat hij ondergedoken leefde (CGVS B. (...) , p. 10) – in casu dus de periode 1997-2009. Volgens uw schoonzus Bl. (...) was het voor haar en uw broer L. (...) dan weer duidelijk dat er een bloedwraak was op het moment dat de politiediensten kenbaar maakten dat B. (...) de dader was maar wanneer dat dan precies was, weet ze frappant genoeg niet (CGVS Bl. (...) , p. 15). Ook uw zoon Au. (...) is bijzonder onduidelijk en stelt dat de bloedwraak werd kenbaar gemaakt op het moment dat uw broer B. (...) werd opgepakt en veroordeeld in 2000 of 2001 (CGVS Au. (...) , p. 9) terwijl B. (...) werd veroordeeld in 2001 maar pas werd opgepakt in 2009. Geconfronteerd met deze bedenking verklaart hij niet te weten wanneer de bloedwraak officieel werd kenbaar gemaakt noch op welke manier (CGVS Au. (...) , p. 10). Daarenboven verklaarde Au. (...) in het kader van zijn eerste verzoek nochtans dat de familie D. (...) in 2009, 2 weken nadat B. (...) werd gearresteerd, enkele afgevaardigden stuurden (Notities van het persoonlijk onderhoud van V.Au. (...) d.d. 4 oktober 2016, p. 21). Opnieuw geconfronteerd met deze bedenking, diende hij een verantwoording schuldig te blijven (CGVS Au. (...) , p. 10).

- Zelf spreekt u verder slechts over vage, niet concrete bedreigingen van auto's die passeren en informatie die via via tot bij de familie komt. U haalt geen concrete dreiging of actie aan, behalve de opgeworpen moord op L. (...) (zie infra). Voorts lieten 'ze' volgens u 'via via' weten dat ze nooit zouden vergeven (CGVS I. (...) , p. 9). Aangezien jullie twintig keer aangifte zouden hebben proberen doen van deze bedreigingen bij de politie, mag verwacht worden dat u er concreet en gedetailleerd over zou kunnen vertellen, quod non.

- Bovendien kan niemand van uw familieleden ook maar enigszins de bedreigingen coherent concretiseren. Zo spreekt ook B. (...) slechts vaagweg over zwarte auto's met zwarte ramen (CGVS B. (...) , p. 11) doch hij geeft anderzijds merkwaardig genoeg wel aan dat iedereen wist welke auto's ze hebben, dat het over lokale mensen gaat en iedereen iedereen kent (CGVS B. (...) , p. 11). Andere problemen zijn er volgens B. (...) dan weer niet geweest (CGVS B. (...) , p. 15). Bl. (...) , de weduwe van uw broer L. (...) , spreekt ook over auto's met zwarte ruiten, doch merkwaardig genoeg stelt zij dat wanneer haar echtgenoot dit zou zijn gaan melden, de politiediensten meedeelden dat de nummerplaat op naam van een buurtbewoner stond zonder dat ze verder dan weer kan duiden welk verband er is tussen die persoon en de familie D. (...) (CGVS Bl. (...) , p. 11-12). Au. (...) van zijn kant spreekt over auto's met zwarte ruiten en 'Londense' nummerplaten waarbij deze informatie werd doorgegeven aan de politiediensten doch zonder dat er iets werd ondernomen (CGVS Au. (...) , p. 11).

2.5. U noch uw familieleden zijn er in geslaagd het verband tussen de voorgehouden bloedwraak en de moord op L. (...) aan te tonen.

- In de media-verslaggeving wordt initieel inderdaad verwezen naar moord die B. (...) in 1997 pleegde waarbij wraak als mogelijke piste wordt aangehaald. Doch vervolgens wordt in de media veelvuldig opgeworpen dat de politie aangeeft dat er 2 pistes onderzocht worden waarbij de tweede piste een eigendomsconflict met E.L. (...) betreft (zie mediaverslaggeving toegevoegd aan het administratief dossier).

- Zelf kunnen jullie evenwel geen enkel concreet zicht geven op het in de media aangehaalde eigendomsconflict. Stuk voor stuk ontkennen jullie louter het bestaan ervan (CGVS I. (...) , p. 10, CGVS B. (...) , p. 20, CGVS S. (...) , p. 10, CGVS A. (...) (...) , p. 7, CGVS Bl. (...) , p. 13, CGVS Au. (...) , p. 8, CGVS Ar. (...) , p. 8). Doch een verklaring waarom de media er dan veelvuldig over berichten, dan wel waarom de politiediensten deze piste zou onderzoeken, kunnen u noch uw familieleden geven (CGVS I. (...) , p. 10-11). Bovendien blijkt uit de reeds aangehaalde mediaberichtgeving naar aanleiding van de moord op uw broer L. (...) dat de politie weet zou hebben gehad van fysieke conflicten tussen de familie V. en de familie L. (...) hetgeen u, zoals reeds aangegeven, louter ontkent (supra). Dit valt in het geheel niet in te zien en doet vermoeden dat jullie het ware motief achter de moord op uw broer L. (...) trachten achter te houden voor de Belgische asielinstanties.

- Bijkomend is het tevens frappant dat u naar eigen zeggen hoe dan ook geen extra informatie hebt over het gevoerde politieonderzoek naar de moord op uw broer. Behalve dat u zelf door hen een keer werd verhoord, bent u niet meer teruggekeerd (CGVS I. (...) , p. 11). Quasi alle informatie blijken jullie van de media gekregen te hebben. Ook dit ondergraaft de hypothese dat het om een bloedwraakmoord zou gaan. Indien uw broer werd gedood, volgens u in het kader van een bloedwraak waarin u zelf ook wordt geviséerd,

waarbij de politie een moordonderzoek voert en u verklaringen hebt afgelegd (supra), valt in het geheel niet in te zien dat u het verdere onderzoek niet van nabij opvolgt, niet in het minst voor uw eigen veiligheid, de veiligheid van uw familieleden en teneinde uw belagers te laten berechten. Daartegenover geeft u wel aan dat u weet hebt dat de politie na de moord op uw broer bij de familie D. (...) is geweest doch meer informatie kunt u daarover niet geven (CGVS I. (...) , p. 12).

- U hebt voorts evenmin enig idee hoe E.L. (...) als verdachte in het vizier van de politie is gekomen (CGVSI. (...) , p. 11) terwijl deze volgens de media gekoppeld wordt aan het eigendomsconflict. Bovendien kan u slechts 'vermoeden' dat E.L. (...) tegen betaling uw broer gedood heeft (CGVS I. (...) , p. 7). Ook geeft u aan dat u nooit eerder van L. (...) had gehoord, dat er nooit een conflict is geweest (CGVS I. (...) , p. 7). Echter blijkt uit de verklaringen van uw broer dat E.L. (...) een gekend crimineel uit de buurt was (CGVS B. (...) , p. 12).

- Documenten over de moord op L. (...) , zijnde een overlijdensattest en artikelen uit de media veranderen voorgaande beoordeling niet. Dat L. (...) werd gedood, wordt niet betwist, wel dat er verband is met de voorgehouden bloedwraak.

- Overigens ook de bedreigingen die er in het kader van de voorgehouden bloedwraak na de moord op L. (...) werden geuit, kan u niet staven noch concretiseren. U blijft vaagweg herhalen dat 'de mensen' u de boodschap zijn komen brengen dat jullie één voor één zouden gedood worden (CGVS I. (...) , p. 7). Verder bevraagd naar hun namen, spreekt u opnieuw vaagweg over 'mensen uit de wijk', 'van jullie stam' (CGVS I. (...) , p. 7). Ook L. (...) s echtgenote Bl. (...) kan hieromtrent geenszins ook maar enige concrete informatie aanreiken (CGVS Bl. (...) , p. 18). Ook dit valt in het geheel niet in te zien. In het licht van de voorgehouden bloedwraak, de beweerde verzoeningspogingen en de moord op L. (...) die jullie aan deze bloedwraak koppelen, mag het een raadsel wezen dat u niet concreet kan duiden wie dergelijke belangrijke informatie heeft meegedeeld, en dat u, ondanks het gevoerde politieonderzoek naar de moord op L. (...) , niet kan duiden hoe de familie van R.D. (...) zonder meer dergelijke bedreigingen zou kunnen uiten.

Uit het voorgaande moet dan ook geconcludeerd worden dat u en uw familieleden er niet in slagen de eerder door het CGVS en de RvV vastgestelde ongeloofwaardigheid van de bloedwraak met de familie D. (...) om te buigen. Jullie maken evenmin aannemelijk dat jullie door de moord op L. (...) an sich persoonlijk vervolging of ernstige schade dienen te vrezen.

3. Hoe dan ook, zelfs indien nog zou worden aangenomen dat de familie D. (...) en/of de moordenaar van L. (...) jullie naar het leven zou staan, quod non, dan nog dient te worden opgeworpen dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie bij eventuele bedreigingen en problemen geen of onvoldoende beroep kunnen doen op bescherming van de Albanese overheden. Internationale bescherming kan maar worden toegekend indien de bescherming in het land van herkomst ontoereikend zou zijn.

3.1. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20250106_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/blood_feuds_in_contemporary_albania_characterisation_prevalence_and_response_by_the_state.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de

politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de

versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen.

Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

3.2. Op basis van jullie verklaringen kunnen u en uw familieleden niet overtuigen van het tegendeel.

U verklaart dat u samen met uw broer L. (...) klachten hebt ingediend bij de politiediensten (CGVS I. (...), p. 5) doch u legt hierover geen enkel (begin van) bewijs neer. Uw broer V. (...) durft er niet omgaan en de politie weigert een kopie te geven aan uw neef omdat die de klacht niet zelf heeft ingediend (CGVS I. (...), p. 5). U zou ondanks de bloedwraak jarenlang buitenshuis hebben gewerkt waardoor een bezoek aan het politiekantoor redelijkerwijs ook mogelijk moet geweest zijn voor u. Hoe dan ook valt niet in te zien dat u of uw familieleden de politiediensten niet op andere manier zouden kunnen verzoeken om een bewijs van aangifte.

Daartegenover staat dat zowel uit uw verklaringen en uit de media genoegzaam blijkt dat de politie en justitie in Albanië optraden naar aanleiding van de moord op uw broer. Aangenomen kan worden dat zij ook de nodige maatregelen zullen nemen om u en uw familie te beschermen naar aanleiding van deze moord mocht dit nodig zijn, dan wel als u in het kader hiervan bedreigingen zou ontvangen. Bovendien geeft uw schoonzus Bl. (...) , de weduwe van uw broer L. (...) , wel aan dat de politiediensten een patrouille stuurden (CGVS Bl. (...), p. 13) hetgeen op zijn beurt tegenstrijdig is aan de verklaringen van uw zoon Au. (...) die dit ontkent (CGVS Au. (...), p. 14). Aldus tonen jullie geenszins aan dat de politie jullie geen of onvoldoende bescherming zou bieden.

Voorts blijkt dat jullie geen advocaat onder de arm genomen hebben naar aanleiding van de moord op L. (...) (CGVS Bl. (...), p. 14). Ter verantwoording gaf uw schoonzus aan dat er geen advocaat bereid is dergelijke zaak op te nemen omdat een advocaat niets met de Kanun te maken heeft (CGVS Bl. (...), p. 14) doch deze verklaring overtuigt geenszins. Immers blijkt een mogelijke piste een eigendomsconflict hetgeen niets met de Kanun te maken heeft. Bovendien betreft het een moord, gepleegd op uw broer, haar echtgenoot, die onderzocht wordt door de Albanese politie en justitie. Bijgevolg valt in het geheel niet in te zien dat jullie geen eigen advocaat hebben ingeschakeld teneinde het nodige advies en de nodige toegang tot de rechtsgang te krijgen, een zicht te hebben op het onderzoek, de documenten van de politie te bekomen (hetgeen zo moeilijk zou zijn voor uw familie, zie supra) en voldoende druk te zetten opdat jullie bescherming zou worden toegekend, tenminste als de moord op L. (...) daadwerkelijk zou kaderen in een jarenlange bloedwraak, hetgeen zoals uit al het voorgaande blijkt, geenszins geloofwaardig is.

Tot slot vindt de blote bewering van Bl. (...) , namelijk dat de politie uitdrukkelijk zou hebben meegedeeld dat ze geen bescherming kunnen bieden (CGVS Bl. (...), p. 19), geen grond in de hierboven vermelde beschikbare informatie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. De overige documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hebt voorgelegd, kunnen voorgaande beoordeling niet wijzigen. Jullie identiteitskaarten, paspoorten en attesten

van gezinssamenstelling staven jullie nationaliteit, identiteit en familiale band dewelke niet ter discussie staan.

5. De informatie waarop het CGVS zich heeft gebaseerd bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

6. Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw familieleden, zijnde uw echtgenote V. (...), uw dochter A. (...) (...), uw zoon Au. (...), uw schoondochter Ar. (...), uw broer B. (...), uw schoonzus S. (...), uw schoonzus Bl. (...) en uw nicht Bj. (...) kennelijk ongegrond worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van V.V. (eerste verzoekster) betreft een volgbeslissing. Benevens waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van eerste verzoekster en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker.

1.3. De bestreden beslissing ten aanzien van V.A. (tweede verzoekster) betreft eveneens een volgbeslissing. Benevens waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van tweede verzoekster en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker. Daarnaast wordt in deze beslissing slechts aangegeven dat de door tweede verzoekster neergelegde identiteitsdocumenten enkel de identiteit en nationaliteit van tweede verzoekster, dewelke niet worden betwist, aantonen.

1.4. Ook de bestreden beslissing ten aanzien van V.B. (tweede verzoeker) is een volgbeslissing. Benevens waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van tweede verzoeker en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker. Daarnaast wordt in deze beslissing inzake de door tweede verzoeker neergelegde documenten gemotiveerd:

“De documenten die u en uw echtgenote hebben voorgelegd in het kader van uw eigen verzoek om internationale bescherming vermogen niet om voorgaande beoordeling te wijzigen. Uw Albanese identiteitskaart en paspoort alsook deze van uw echtgenote staven jullie identiteit en nationaliteit. De documenten van de nationale verzoeningscommissie die u voorlegt betreffen inhoudelijk exact hetzelfde als hetgeen er door uw broer I. (...) werd voorgelegd behalve dat uw naam werd ingevuld daar waar in het voorlegde attest door uw broer zijn naam werd ingevuld. Een kopie van het overlijdensattest van uw broer L. (...) en mediaverslaggeving werden tevens voorgelegd door uw broer I. (...) en bijgevolg reeds beoordeeld. De door u voorgelegde USB-gegevensdrager bevat vijf videofragmenten met mediaverslaggeving omtrent het overlijden van uw broer L. (...) die bovenstaande niet wijzigt.

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.”

1.5. De bestreden beslissing ten aanzien van V.S. (derde verzoekster) is eveneens een volgbeslissing. Benevens waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van derde verzoekster en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker. Daarnaast wordt in deze beslissing met betrekking tot de door derde verzoekster neergelegde documenten gemotiveerd:

“De documenten die u en uw echtgenoot hebben voorgelegd in het kader van uw eigen verzoek om internationale bescherming vermogen niet om voorgaande beoordeling te wijzigen. Uw Albanese identiteitskaart en paspoort alsook deze van uw echtgenoot staven jullie identiteit en nationaliteit. De documenten van de nationale verzoeningscommissie die u voorlegt betreffen inhoudelijk exact hetzelfde als hetgeen er door uw broer I. (...) werd voorgelegd behalve dat de naam van uw echtgenoot werd ingevuld daar waar in het voorlegde attest door zijn broer I. (...), diens naam werd ingevuld. Een kopie van het overlijdensattest van uw schoonbroer L. (...) en mediaverslaggeving werden tevens voorgelegd door uw schoonbroer I. (...) en bijgevolg reeds beoordeeld. De door u voorgelegde USB-gegevensdrager bevat vijf videofragmenten met mediaverslaggeving omtrent het overlijden van uw schoonbroer L. (...) die bovenstaande niet beïnvloeden.”

1.6. De bestreden beslissing aanzien van V.Bj. (vierde verzoekster) betreft eveneens een volgbeslissing. Bovendien waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van vierde verzoekster en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker. Daarnaast wordt in deze beslissing met betrekking tot de door vierde verzoekster neergelegde documenten gemotiveerd:

“De documenten die u in het kader van uw eigen verzoek om internationale bescherming hebt voorgelegd, kunnen voorgaande beoordeling niet wijzingen. Uw Albanese identiteitskaart en paspoort alsook deze van uw ouders, bevestigen uw identiteit en nationaliteit dewelke vooralsnog niet worden betwist. De documenten met betrekking tot de verzoeningscommissie en de mediaverslaggeving over de moord op uw oom L. (...) die door uw ouders werden voorgelegd, zijn dezelfde en voor wat betreft de documenten van de verzoeningscommissie quasi hetzelfde uitgezonderd de naam van uw vader dan wel uw oom I. (...), als deze die werden neergelegd door uw oom I. (...) en werden bijgevolg reeds beoordeeld.”

1.7. De bestreden beslissing ten aanzien van V.BI. (vijfde verzoekster) is ook een volgbeslissing. Bovendien waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van vijfde verzoekster en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker. Daarnaast wordt in deze beslissing met betrekking tot de door vijfde verzoekster neergelegde documenten gemotiveerd:

“De documenten u in het kader van uw eigen verzoek om internationale bescherming neerlegt, kunnen voorgaande beoordeling niet wijzingen. Uw Albanese identiteitskaart en paspoort staft u identiteit en nationaliteit. Deze worden vooralsnog niet betwist. De geboorteakte van uw dochter en het attest gezinssamenstelling staven uw familiale band. De documenten van de nationale verzoeningscommissie die u voorlegt betreft inhoudelijk exact hetzelfde attest als hetgeen er door uw schoonbroer I. (...) werd voorgelegd behalve dat uw naam werd ingevuld daar waar in het voorlegde attest door uw schoonbroer zijn naam werd ingevuld. Een kopie van het overlijdensattest van uw broer L. (...) en mediaverslaggeving werden tevens voorgelegd door uw schoonbroer I. (...) en bijgevolg reeds beoordeeld.

De media-artikelen over de algemene situatie vermogen evenmin voorgaande beoordeling te wijzigen. Een dergelijke verwijzing van algemene aard is echter op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke.”

1.8. De bestreden beslissing ten aanzien van V.Au. (derde verzoeker) betreft eveneens een volgbeslissing. Bovendien waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van derde verzoeker en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker. Daarnaast wordt in deze beslissing met betrekking tot de door derde verzoeker neergelegde documenten gemotiveerd:

“De documenten die u in het kader van uw eigen verzoek om internationale bescherming hebt neergelegd vermogen niet om voorgaande beoordeling te wijzingen. Uw Albanese identiteitskaart, paspoort, geboorteakte, de geboorteaktes van uw echtgenote en zoon, de identiteitskaart en het paspoort van uw echtgenote, en uw huwelijksakte bevestigen uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling. Deze elementen worden niet betwist. De documenten van de verzoeningscommissie zijn dezelfde als deze die uw vader voorlegde. Ook mediaverslaggeving, het overlijdensattest en de kopie van het paspoort van uw oom en over de dood van uw oom werd reeds voorgelegd door uw vader en werd bijgevolg reeds beoordeeld”.

1.9. De bestreden beslissing ten aanzien van P.A. (zesde verzoekster) is ook een volgbeslissing. Bovendien waar deze beslissing een uiteenzetting van de feiten, een beoordeling van de procedurele noden in hoofde van zesde verzoekster en een motivering inzake het gegeven dat Albanië moet worden beschouwd als veilig land van herkomst bevat, wordt ook in deze beslissing integraal verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoeker. Daarnaast wordt in deze beslissing met betrekking tot de door zesde verzoekster neergelegde documenten gemotiveerd:

“De documenten die u in het kader van uw eigen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend vermogen niet om voorgaande beoordeling te wijzigen. Uw Albanese identiteitskaart, paspoort, en huwelijksakte bevestigen uw nationaliteit, identiteit en familiale band met de familie V. (...). Deze elementen worden vooralsnog niet betwist.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

“Schending van art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4 en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van Vluchteling en van de

subsidaire beschermingsstatus, en miskening van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980.”

Verzoekende partijen trachten in dit kader vooreerst aan te tonen dat zij wel degelijk verwickeld zijn in en vervolging riskeren in het kader van een bloedwraak (verzoekschrift, p.7-14).

Vervolgens trachten verzoekende partijen aan te tonen dat zij in dit kader in hun land van herkomst geen of onvoldoende bescherming kunnen verkrijgen van de aldaar aanwezige autoriteiten (verzoekschrift, p.15-17).

Verzoekende partijen concluderen:

“Verzoekers voeren aan dat het bestaan van de bloedwraak tegen hen wel degelijk geloofwaardig moet worden geacht en dat uitvoerig is aangetoond dat deze bloedwraak zich in de praktijk zal voltrekken. Zij koesteren een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève en in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook is er een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tegen de vervolging waar verzoekers vrezen het slachtoffer van te worden bestaat er geen effectieve bescherming door de nationale autoriteiten van het land waar zij de nationaliteit van hebben, i.e. Albanië.

Bij het nemen van de bestreden beslissing en na een gebrekkig en onderzoek van het asielrelaas van verzoekers heeft tegenpartij haar bevoegdheden op zo’n manier uitgeoefend in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel, door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoeker in het geheel te hebben onderzocht.

Tegenpartij heeft daarbij nagelaten de asielaanvragen in de zin van artikel 57/6 van de wet van 15.12.1980 ernstig en volledig te onderzoeken.”

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens, de bestreden beslissingen te hervormen en verzoekers het statuut van vluchteling toe te kennen bij toepassing van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Subsidiair: Verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen bij toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Nog meer subsidiaire: de bestreden beslissingen te vernietigen.”

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog een bundel algemene landeninformatie en persartikels bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 10-19).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 49/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een verzoek om internationale bescherming.

Dit verzoek om internationale bescherming wordt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.”

Verzoekende partijen duiden op generlei wijze hoe het voormelde, algemeen geformuleerde artikel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit artikel door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. Verzoekende partijen kunnen verder niet worden gevolgd waar zij betogen dat verweerder zijn bevoegdheid zou hebben uitgeoefend op een manier die in strijd is *“met de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel”,* en dit *“door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoeker in het geheel te hebben onderzocht”* en zonder hun aanvragen *“ernstig en volledig te onderzoeken”*.

Dient in dit kader immers te worden opgemerkt dat de bewering van verzoekende partijen als zou verweerder hebben nagelaten hun verzoek om internationale bescherming te onderzoeken niet de minste steun vindt in het dossier en een loutere en aperte miskening betreft van de inhoud van zowel de stukken zoals opgenomen in de administratieve dossiers als de bestreden beslissingen. Uit deze inhoud blijkt namelijk duidelijk dat de situatie van verzoekende partijen en de door hen aangevoerde feiten en nood aan internationale bescherming wel degelijk, *in concreto* en terdege werden onderzocht. Verzoekende partijen konden aangeven of zij procedurele noden hadden, werden gehoord bij de DVZ en konden aldaar hun

asielmotieven uiteenzetten. Zij kregen de kans om in de loop van hun procedure internationale bescherming documenten neer te leggen en informatie aan te reiken. Bovendien kregen zij de kans om hun asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten tijdens hun respectieve persoonlijke onderhouds bij het CGVS. Eveneens werd door het CGVS het nodige onderzoek gevoerd in het kader van en inzake de specifieke, door verzoekende partijen aangevoerde feiten, situatie en nood aan bescherming. De bestreden beslissingen houden met al deze elementen bovendien uitdrukkelijk rekening en zijn hierop geschraagd. Dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen niet terdege zou zijn onderzocht, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoekende partijen, dit mede gelet op hetgeen hieronder wordt uiteengezet, in dit kader nalaten om zelf de nodige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Verzoekende partijen tonen niet *in concreto* aan dat of welke gegevens verweerder te dezen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht of in rekening gebracht bij het nemen van de bestreden beslissingen. Evenmin reiken verzoekende partijen zelf bijkomende, nuttige en relevante elementen of gegevens aan.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° en artikel 57/6/1, § 1, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepalen:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd :

1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;

2° om een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te beschouwen op basis van artikel 57/6/1, § 2”.

In artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet wordt bepaald:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

In dit kader en in het licht van het voorgaande, werd in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Dient verder te worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst die bepaald wordt bij KB van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.6. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij aldaar verwikkeld zouden zijn in een bloedwraak.

Nog daargelaten de vraag of aan deze bloedwraak al dan niet geloof zou kunnen of moeten worden gehecht, dient echter te worden opgemerkt dat verzoekende partijen zich in dit kader kunnen beroepen op de bescherming vanwege hun eigen, nationale autoriteiten.

Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst namelijk op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“3. Hoe dan ook, zelfs indien nog zou worden aangenomen dat de familie D. (...) en/of de moordenaar van L. (...) jullie naar het leven zou staan, quod non, dan nog dient te worden opgeworpen dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie bij eventuele bedreigingen en problemen geen of onvoldoende beroep kunnen doen op bescherming van de Albanese overheden. Internationale bescherming kan maar worden toegekend indien de bescherming in het land van herkomst ontoereikend zou zijn.

3.1. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20250106_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/blood_feuds_in_contemporary_albania_characterisation_prevalence_and_response_by_the_state.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan

te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen. Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan

behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. De informatie waarnaar verzoekende partijen verwijzen en die verzoekende partijen aanhalen ligt namelijk volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals aangehaald door verweerder. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt, zoals door verzoekende partijen geenszins wordt ontkracht of weerlegd, duidelijk en genoegzaam dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij (dit ook in het geval van bloedwraak) aan al hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoekende partijen zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen en stappen zouden zetten, toegang kunnen verschaffen tot de nodige hulp, bescherming en ondersteuning vanwege hun eigen, nationale autoriteiten.

Verzoekende partijen tonen hoegenaamd niet aan dat of waarom zulke hulp, bescherming en ondersteuning in hun individuele geval niet voorhanden zou zijn in hun land van herkomst. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen immers geheel terecht gesteld:

“3.2. Op basis van jullie verklaringen kunnen u en uw familieleden niet overtuigen van het tegendeel.

U verklaart dat u samen met uw broer L. (...) klachten hebt ingediend bij de politiediensten (CGVS I. (...), p. 5) doch u legt hierover geen enkel (begin van) bewijs neer. Uw broer V. (...) durft er niet omgaan en de politie weigert een kopie te geven aan uw neef omdat die de klacht niet zelf heeft ingediend (CGVS I. (...), p. 5). U zou ondanks de bloedwraak jarenlang buitenshuis hebben gewerkt waardoor een bezoek aan het politiekantoor redelijkerwijs ook mogelijk moet geweest zijn voor u. Hoe dan ook valt niet in te zien dat u of uw familieleden de politiediensten niet op andere manier zouden kunnen verzoeken om een bewijs van aangifte.

Daartegenover staat dat zowel uit uw verklaringen en uit de media genoegzaam blijkt dat de politie en justitie in Albanië optraden naar aanleiding van de moord op uw broer. Aangenomen kan worden dat zij ook de nodige maatregelen zullen nemen om u en uw familie te beschermen naar aanleiding van deze moord mocht dit nodig zijn, dan wel als u in het kader hiervan bedreigingen zou ontvangen. Bovendien geeft uw schoonzus Bl. (...) , de weduwe van uw broer L. (...) , wel aan dat de politiediensten een patrouille stuurden (CGVS Bl. (...) , p. 13) hetgeen op zijn beurt tegenstrijdig is aan de verklaringen van uw zoon Au. (...) die dit ontkent (CGVS Au. (...) , p. 14). Aldus tonen jullie geenszins aan dat de politie jullie geen of onvoldoende bescherming zou bieden.

Voorts blijkt dat jullie geen advocaat onder de arm genomen hebben naar aanleiding van de moord op L. (...) (CGVS Bl. (...) , p. 14). Ter verantwoording gaf uw schoonzus aan dat er geen advocaat bereid is dergelijke zaak op te nemen omdat een advocaat niets met de Kanun te maken heeft (CGVS Bl. (...) , p. 14) doch deze verklaring overtuigt geenszins. Immers blijkt een mogelijke piste een eigendomsconflict hetgeen niets met de Kanun te maken heeft. Bovendien betreft het een moord, gepleegd op uw broer, haar echtgenoot, die onderzocht wordt door de Albanese politie en justitie. Bijgevolg valt in het geheel niet in te zien dat jullie geen eigen advocaat hebben ingeschakeld teneinde het nodige advies en de nodige toegang tot de rechtsgang te krijgen, een zicht te hebben op het onderzoek, de documenten van de politie te bekomen (hetgeen zo moeilijk zou zijn voor uw familie, zie supra) en voldoende druk te zetten opdat jullie bescherming zou worden toegekend, tenminste als de moord op L. (...) daadwerkelijk zou kaderen in een jarenlange bloedwraak, hetgeen zoals uit al het voorgaande blijkt, geenszins geloofwaardig is.

Tot slot vindt de blote bewering van Bl. (...) , namelijk dat de politie uitdrukkelijk zou hebben meegedeeld dat ze geen bescherming kunnen bieden (CGVS Bl. (...) , p. 19), geen grond in de hierboven vermelde beschikbare informatie.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Integendeel, blijkt uit hetgeen zij aangeven in het verzoekschrift opnieuw duidelijk en genoegzaam dat de politie wel degelijk optrad en optreedt in het kader en naar

aanleiding van hun voorgehouden persoonlijke problemen. Zij benadrukken immers zelf dat er naar aanleiding van deze problemen door de politie onderzoek werd en wordt verricht, dat een aantal van hen in dit kader werd gehoord, dat het onderzoek op het ogenblik waarop zij vertrokken volop gaande was, dat de dader achter de moord op L. actief werd en wordt opgespoord en dat deze dader ten gevolge daarvan gevlucht is, mogelijks naar Kosovo of Dubai. Ook geven zij aan dat de broer van deze dader werd aangehouden voor illegaal wapenbezit. Dat de Albanese autoriteiten in het geval van verzoekende partijen onwilling of onmachtig zouden zijn om op te treden en om verzoekende partijen de nodige hulp, ondersteuning en bescherming te bieden, kan aldus hoegenaamd niet worden gevolgd.

Het voorgaande vindt overigens eveneens duidelijk bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoekende partijen (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij KB van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers en zoals opgesomd en besproken in de bestreden beslissingen, bevatten tot slot geen elementen die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Nergens kan uit deze documenten namelijk worden afgeleid dat, zo verzoekende partijen in hun land van herkomst de nodige stappen zouden zetten teneinde bescherming te bekomen vanwege hun eigen, nationale autoriteiten, verzoekende partijen verstoken zouden riskeren te blijven van zulke bescherming.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partijen geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming aan en de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partijen te worden onttrokken.

3.8. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT